

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Srednjobosanski kanton/Kanton Središnja Bosna

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 46 0 K 087762 22 Kž

Novi Travnik, 24.05.2022. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudaca Katice Jozak-Mađar kao predsjednice vijeća, te Darmina Avdić i Lazarele Porić kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Slađane Dujo, u krivičnom predmetu protiv optuženog A.M., zbog Teškog krivičnog djela protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 1. u vezi sa članom 332. stav 1. i krivičnog djela Neukazivanje pomoći osobi ozlijeđenoj u prometnoj nezgodi iz člana 337. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi branioca optuženog, advokata Ivica Dragun iz Bugojna, izjavljenoj na presudu Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 K 087762 19 K od 17.09.2021. godine, na sjednici vijeća održanoj 24.05.2022. godine, a primjenom člana 328. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba branioca optuženog A.M. odbija se kao neosnovana i potvrđuje se presuda Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 K 087762 19 K od 17.09.2021. godine.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 K 087762 19 K od 17.09.2021. godine optuženi A.M. oglašen je krivim da je počinio Teško krivično djelo protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 1. u vezi sa članom 332. stav 1. i krivično djelo Neukazivanje pomoći osobi ozlijeđenoj u prometnoj nezgodi iz člana 337. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, za koje je osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od osam mjeseci uz mjeru sigurnosti zabrane upravljanja prijevoznim sredstvom u trajanju od šest mjeseci. Istom presudom je odlučeno da se optuženi obavezuje na naknadu troškova krivičnog postupka u ukupnom iznosu od 600,00 KM, a oštećeni , A.J. i H.N. su sa imovinskopравnim zahtjevima upućeni na parnični postupak.

Protiv te presude žalbu je blagovremeno izjavio branilac optuženog zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene Krivičnog zakona Federacije BiH i zbog odluke o kazni, s prijedlogom da se prvostepena presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje ili da se ista presuda preinači u pogledu odluke o kazni, te optuženom izrekne uvjetna osuda makar i sa najdužim rokom provjeravanja.

Na žalbu branioca optuženog kantonalni tužilac nije podnio odgovor.

Obzirom da je branilac u žalbi tražio da on i optuženi budu obavješteni o sjednici vijeća to je ista zakazana i održana dana 24.05.2022.godine na koju je po zamjenskoj punomoći kao braniteljica optuženog pristupila Dijana Hadžijusufović, advokat iz Bugojna, ostajući kod svih žalbenih prigovora i prijedloga, naročito u pogledu izrečene kazne, dok na

sjednicu nisu pristupile uredno obaviještene stranke u čijem odsustvu je, u smislu člana 319. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, održana sjednica.

Nakon što je ovaj sud ispitao pobijanu presudu u granicama žalbenih navoda, kao i po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen krivični zakon, sukladno odredbi člana 321. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, odlučeno je kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Iako branilac u žalbi nije precizirao zakonsku odredbu bitne povrede postupka, iz žalbenih prigovora je očigledno da isti ukazuje na bitnu povredu postupka propisanu odredbom člana 312. stav 1. tačka k) Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH. Naime, branilac u žalbi tvrdi da prvostepeni sud za svoje činjenične zaključke nije dao valjane razloge, da se presuda temeljno zasniva na nalazu i mišljenju vještaka prometne struke Stipe Martinović iako je prema žalbi milion posto nemoguće da je predmetna prometna nezgoda nastala i razvijala se kako to ovaj vještak utvrđuje, te konačno da je prvostepeni sud izvršio nedovoljnu analizu izvedenih dokaza, a naročito nalaza i mišljenja vještaka prometne struke Dragana Soldo sve u pravcu dokazivanja krivnje optuženog.

Prema izreci i obrazloženju prvostepene presude prednji žalbeni prigovori se pokazuju kao neosnovani. Ovo iz razloga što prvostepeni sud, suprotno žalbenim tvrdnjama, jeste dao konkretne i uvjerljive razloge za sve svoje činjenične zaključke o krivnji optuženog, kao i odgovore na sve prigovore i primjedbe odbrane kojima se, u objektivnom smislu, osporavala optužnica Kantonalnog tužilaštva Travnik. Isto se odnosi i na razloge koje je prvostepeni sud dao u pogledu protivrječnih dokaza odnosno dokaza na kojima zasniva svoju presudu s jedne strane i dokaza na koje se poziva žalba s druge strane, a prema kojima bi proizilazio suprotan zaključak od onog koji je izveo prvostepeni sud, naročito u pogledu odlučne činjenice tj. mjesta gdje je ostvaren kontakt između vozila kojim je upravljao optuženi A.M. i vozila kojim je upravljao R.M.. Kako o tim odlučnim činjenicama i razlozima nema ničeg protivrječnog, niti je izreka protivrječna obrazloženju osporene presude i kako se većina žalbenih prigovora odnosi na pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja, to se onda žalba branioca optuženog u vezi žalbenog osnova bitne povrede odredaba krivičnog postupka ocjenjuje kao paušalna i time kao neosnovana. To se odnosi i na prigovor da nalaz i mišljenje vještaka prometne struke Dragana Soldo, a na kojem se žalba branioca u najvećoj mjeri zasniva kada je u pitanju žalbeni osnov pogrešno utvrđenog stanja, nije bio predmetom detaljne i svestrane analize od strane nižestepenog suda kako zasebno, tako i u vezi sa ostalim izvedenim dokazima, naročito dokazima izvedenim po prijedlogu odbrane. Ovo iz razloga što prvostepeni sud na drugoj polovici 9. strane i početku 10. strane svoje presude u bitnom prvo prenosi sadržaj nalaza i mišljenja pomenutog vještaka, a zatim i višestruke i vrlo uvjerljive razloge zašto taj nalaz ne prihvata tačni i pouzdanim, posebno na okolnost mjesta gdje je na kolovoznoj traci ostvaren kontakt između vozila Audi A6 i Golf II, jer suprotno žalbenim prigovorima razlog da se na prednji način ocijeni nalaz navedenog vještaka nije bio nalaz i mišljenje vještaka iste struke Stipe Martinović nego mjesto gdje se nalaze tragovi krhotina, stakla, plastike i sl., a što je na objektivan i neupitan način utvrđeno fotodokumentacijom i saglasno njoj crtežom lica mjesta, a koji dokazi po svojoj prirodi jesu objektivni uz napomenu da ti dokazi ničim nisu dovedeni u pitanje žalbom branioca. Osim toga prvostepeni sud pravilno primjećuje da vještak Dragan Soldo u svom pojašnjenju na glavnom pretresu ne isključuje mogućnost da je do kontakta došlo na desnoj kolovoznoj traci čime i sam vještak dovodi u pitanje pouzdanost svojih tvrdnji o mjestu kontakta, a što prvostepeni sud logično zaključuje.

Na isti način ocijenjena je žalba branioca i u dijelu koji se odnosi na žalbeni osnov pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja. I u vezi ovog žalbenog osnova ponovo se kao sporna i odlučna činjenica žalbom ističe mjesto ostvarenog kontakta vozila koja su učestvovala u predmetnoj prometnoj nezgodi, pa se u tom pravcu tvrdi da je jasno da se vozilo oštećenog R.M. od mjesta kontakta označenog tačkom 4 do traga označenog kao 5A kretalo lijevom kolovoznom trakom, jer se trag desnih točkova vozila Golf prostiru od središnje linije koso preko desne trake u dužini od 21 metar što znači da se isto vozilo čitavom svojom površinom u jednom momentu nalazilo u lijevoj kolovoznoj traci, pa da je vještak Stipo Martinović, vidjevši da je pogriješio, na glavnoj raspravi korigovao svoj nalaz na način da je ustvrdio kako je nakon ostvarenog prednjeg desnog bočnog dijela vozila Audi sa zadnjim lijevom bočnim dijelom vozila Golf došlo do zanošenja zadnjeg dijela ovog drugog vozila udesno i dijelom prelaska prednjeg dijela na lijevu saobraćajnu traku zbog destabilizacije vozila i da je tada vozač vozila Golf, u pokušaju da uspostavi kontrolu nad kretanjem vozila, izvršio skretanje u desno radi povratka na svoju kolovoznu traku, te da je u nastavku kretanja sa lijevog na desno došlo i do slijetanja vozila sa kolovoza. Dalje se žalbom tvrdi kako, osim nalaza vještaka Dragana Soldo kao glavnog dokaza na kojem se zasniva postavljeni koncept odbrane, postoje i drugi dokazi tj. iskazi svjedoka H.A. i A.A. koji također potvrđuju da je vozač vozila Golf vršio izmicanje sa desne na lijevu kolovoznu traku u smjeru svog kretanja i to u trenutku kada ga sustiže vozilo Audi, a koji razvoj događaja prvostepeni sud odbacuje kao nelogičan bez valjanih razloga i uporišta u činjeničnoj osnovi. Kod takvog stanja stvari se prema žalbi u najmanje pojavila potreba da se provede novo, treće vještačenje ili eventualno rekonstrukcija prometne nezgode.

Da prednji žalbeni prigovori nisu osnovani ovaj sud zaključuje na osnovu razloga koje je za svoje činjenične zaključke dao prvostepeni sud kako u pogledu vjerodostojnosti i relevantnosti svih izvedenih dokaza, tako i u pogledu konačnog zaključka oko osnovne sporne činjenice. Naime, nižestepeni sud prvo polazi od toga kako prema postavljenom konceptu odbrane nije sporno, a što proizilazi i iz žalbe, da se predmetna prometna nezgoda desila u vrijeme i na mjestu kako je to precizirano izrekom, da je optuženi upravljao vozilom Audi A6, da je tada bio pod utjecajem alkohola sa koncentracijom alkohola u krvi od 1,02 promila, da je na mjestu nezgode kao dozvoljena propisana brzina od najviše 50 km/h, a da se optuženi kretao brzinom od 95 km/h, te konačno da je do kontakta između pomenutih vozila došlo u trenutku kada optuženi vrši radnju preticanja i nalazi se na lijevoj saobraćajnoj traci. Nadalje, kao što je to već naprijed nekoliko puta naznačeno, sporno je bilo da li je optuženi u fazi preticanja držao dovoljno bočno odstojanje od vozila Golf ili ne odnosno da li je optuženi u tim trenucima dijelom prešao na desnu saobraćajnu traku kojom se kretalo vozilo ili je, kako se to tvrdi žalbom branioca i postavljenim konceptom odbrane, vozač vozila Golf II dijelom prešao na lijevu saobraćajnu traku u trenutku kada ga pretiče vozilo Audi A6. Po nalaženju ovog suda tu spornu i odlučnu činjenicu prvostepeni sud je razjasnio na potpuno uvjerljiv i pouzdan način i to prije svega na osnovu objektivnih i ničim osporenih dokaza, a ne prvenstveno na osnovu nalaza i mišljenja vještaka prometne struke Stipe Martinović kao subjektivnog dokaza, a kako se to žalbom pogrešno tvrdi. U tom pravcu prvostepeni sud u nekoliko navrata ističe kako je zatečenim i evidentiranim tragovima na licu mjesta između ostalog utvrđeno da se velika većina tragova krhotina, stakla i plastike nalaze na desnoj saobraćajnoj traci, dakle traci kojom se kretalo vozilo Golf II u trenutku kada ga pretiče vozilo Audi A6 i kada između tih vozila dolazi do kontakta prednjom desnom bočnom stranom vozila optuženog sa zadnjom lijevom bočnom stranom vozila Golf, a naročito da je sve to (prikaz pružanja dijelova vozila na kolovozu i oštećenja na vozilima) dokumentovano fotodokumentacijom uz navođenje konkretnih fotografija od strane prvostepenog suda, zapisnikom o uviđaju i crtežom lica mjesta. Zbog toga i po nalaženju ovog suda prikaz događaja kakav u svom nalazu i mišljenju daje vještak Stipo Martinović

odgovara stvarnom uzroku i toku prometne nezgode, onakvom kakav je opisan u izreci osporene presude, a ne onakvom kakav u svom nalazu i mišljenju daje vještak prometne struke Dragan Soldo. S tim u vezi prvostepeni sud opravdano postavlja kao logično pitanje kako se velika većina tragova na kolovozu nalazi na desnoj saobraćajnoj traci ako je do kontakta vozila došlo na lijevoj traci kako to tvrdi vještak Dragan Soldo, pa kada se uz to ima u vidu da i sam taj vještak ne isključuje mogućnost da je do kontakta došlo na desnoj saobraćajnoj traci onda to i po nalaženju ovog suda jeste valjan razlogom da se nalaz tog vještaka ne prihvati tačnim i pouzdanim. S druge strane činjenica da vještak prometne struke Stipo Martinović jeste na glavnom pretresu djelimično korigovao svoj nalaz i mišljenje, ali samo u pogledu kretanja vozila Golf nakon ostvarenog kontakta, ali ne i u pogledu samog mjesta kontakta, na način da po ostvarenom kontaktu, za razliku od prvobitnog pisanog nalaza i mišljenja, jeste došlo prvo do zanošenja zadnjeg dijela vozila Golf udesno i time djelimičnog prelaska i na lijevu saobraćajnu traku, pa tek onda povratka tog vozila na desnu traku i konačno slijetanja sa kolovoza, nije valjan razlog da se u cijelosti dovede u pitanje vjerodostojnost nalaza i mišljenja vještaka Stipe Martinović kako se to žalbom želi ukazati, jer prvostepeni sud taj nalaz pravilno i osnovano veže za naprijed pomenute objektivne dokaze i tek slijedom toga prihvata pouzdanim i tačnim nalaz vještaka prometne struke Stipe Martinović, a iz istih razloga i po istom osnovu ne prihvata nalaz vještaka Dragana Soldo koji je tim objektivnim dokazima kontradiktoran. Kod takvog stanja stvari pravilnom se pokazuje ocjena i analiza i iskaza svjedoka A.A. i H.A. od strane prvostepenog suda, a na istu odlučnu činjenicu, jer su i njihovi navodi suprotni objektivnim dokazima, a uz to sve isti sud daje dodatne i prihvatljive razloge da su A.A., kao sestra optuženog i H.A. kao blizak prijatelj optuženog koji je taj dan cijelo vrijeme sa njim bio u društvu na proslavi 1. Maja, pristrasni, pa i ta okolnost jeste valjan razlog da se ti iskazi ocijene nevjerodostojnim na okolnost mjesta ostvarenog kontakta između vozila koja su učestvovala u prometnoj nezgodi. Nasuprot tome prvostepeni sud uporište za svoje činjenične zaključke o mjestu kontakta između vozila ima i u iskazu svjedoka R.M., kao vozača Golfa II.

Kod takvog stanja stvari pravilnim i osnovanim se pokazuje konačan zaključak nižestepenog suda kako optuženi, a suprotno obavezi iz člana 62. Zakona o osnovama sigurnosti prometa na cestama u BiH, vozilo Audi A6 nije držao na potrebnom odstojanju od vozila koje je preticalo tako da ga ne ometa niti ugrožava u prometu, nego je naprotiv pri poduzimanju te radnje prednjim desnim dijelom svog vozila prešao na desnu saobraćajnu traku gdje je ostvario kontakt sa vozilom Golf II i time prouzrokovao njegovu destabilizaciju, slijetanje sa kolovoza i konačno nastanak teških i lakih tjelesnih povreda osoba koje su se nalazile u tom vozilu, te znatno oštećenje istog vozila. Zato nije bilo ni potrebe za dopunom dokaznog postupka provođenjem trećeg vještačenja po vještaku prometne struke ili rekonstrukcijom prometne nezgode kako se to žalbom također predlagalo.

Kada je u pitanju krivično djelo Neukazivanje pomoći osobi ozlijeđenoj u prometnoj nezgodi iz člana 337. stav 1. Krivično zakona Federacije BiH žalbom branioca se i ne osporava izvršenje tog djela od strane optuženog, nego se ukazuje na njegovo ponašanje nakon napuštanja mjesta nezgode i zaustavljanje kada je postao svjestan događaja kao i na činjenicu da se optuženi stavio na raspolaganje organima gonjenja radi vođenja krivičnog postupka čime se žalbom želi ukazati na osnov za blaže kažnjavanje.

Isti zaključak o osnovanosti žalbenih navoda ovaj sud izvodi i kada je u pitanju pogrešna primjena krivičnog zakona, jer prvostepeni sud pravilno utvrđuje da je optuženi, radnjama opisanim u izreci osporene presude, ostvario sva bitna obilježja krivičnih djela Teško krivično djelo protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 1. u vezi sa članom 332. stav 1. i Neukazivanje pomoći osobi ozlijeđenoj u prometnoj nezgodi iz člana 337. stav 1.

Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, pa slijedom toga nije došlo ni do povrede krivičnog zakona kako se to prigovara žalbom.

Konačno, neosnovana je žalba branioca i zbog odluke o kazni. U vezi sa ovim žalbenim osnovom žalbom se ukazuje da se optuženi, iako zaposlen u Sloveniji i u vrijeme mnogobrojnih zabrana uzrokovanih COVID-om, svaki put odazvao sudu, zatim da je neosuđivan, da je izrazio kajanje, da su oštećeni putem INO osiguranja obeštećeni u punom iznosu, da je ogroman doprinos i vozača vozila Golf koji se također kretao pod utjecajem alkohola i brzinom od 85 km/h, kao i nepravilno sjedenje i položaj oštećenog prilikom vožnje, jer je evidentno da je saputnica, koja je sjedila na zadnjem sjedištu gdje je bio kontakt između vozila, zadobila lake tjelesne povrede. S druge strane prema žalbi branioca ne postoje otežavajuće okolnosti u ovom slučaju, pa to sve upućuje na izricanje uvjetne osude umjesto kazne zatvora.

I kada se prihvati osnovanim žalbeni navod da se na strani optuženog ne ostvaruju otežavajuće okolnosti, ipak težina počinjenog djela, a naročito stepen krivične odgovornosti i broj nastalih štetnih posljedica, te zapriječene kazne za ova krivična djela ne opravdavaju izricanje blaže kazne. Naime, za postojanje Teškog krivičnog djela protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 1. u vezi sa članom 332. stav 1. Krivičnog zakona Federacije BiH nužno je da je prouzrokovana teška tjelesna ozljeda neke osobe kao bitno obilježje tog krivičnog djela. Međutim, nastanak svake slijedeće teške ili lake tjelesne povrede povećava težinu predmetnog krivičnog djela, pa kada se ima u vidu da je oštećeni H.N., prema nalazu vještaku medicinske struke Branimiru dr. Markunović, zadobio ukupno 5 teških tjelesnih povreda, a da su lake tjelesne povrede zadobili još i R.M. i A.J., to onda krivično djelo čini znatno težim nego da je u prometnoj nezgodi nastala samo jedna teška tjelesna povreda. Isto se odnosi i na povredu blanketnih normi, jer je za postojanje navedenog krivičnog djela dovoljno kršenje samo jedne blanketne norme, dok je prema utvrđenom činjeničnom stanju i izreci osporene presude optuženi prekršio četiri odredbe Zakona o osnovama sigurnosti prometa na cestama u BiH, pa je stepen njegove krivične odgovornosti i time dodatno teži. Kada se uz sve to ima u vidu da je optuženom za Teško krivično djelo protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 1. u vezi sa članom 332. stav 1. Krivičnog zakona Federacije BiH, kao pojedinačna, utvrđena minimalna zapriječena kazna zatvora u trajanju od 6 mjeseci, a za krivično djelo Neukazivanje pomoći osobi ozlijeđenoj u prometnoj nezgodi iz člana 337. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine utvrđena kazna zatvora u trajanju od četiri mjeseca, onda se izrečena jedinstvena kazna zatvora u trajanju od osam mjeseci i po nalaženju ovog suda ne pokazuje kao prestroga težini počinjenih krivičnih djela uz istovremeno uvjerenje da su i takvom kaznom u dovoljnoj mjeri došle do izražaja sve olakšavajuće okolnosti koje se stiču na strani optuženog i na koje se branilac poziva u svojoj žalbi, pa time nema mjesta izricanju blaže kazne, a naročito ne izricanju uvjetne osude kako se to žalbom predlaže.

Na osnovu svega naprijed navedenog, a primjenom odredaba člana 328. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Sladana Dujo

Predsjednica vijeća
Katica Jozak-Mađar

Pouka: Protiv ove presude nije dozvoljena žalba.